

Sapat u tami

Nije O.K.
znas
nije u redu
nacin
na koji iz mene
rade budalu
mogu da psujem u mraku
da navijam
za ono sto misle da vrijedi
i dalje pazim na svoje ruke
u kaputu od crvene oje
nije vazno
jos jedan dan
i izgubit ces me zauvijek
Branimir Stulic- Johnny

**Mojim dragim roditeljima Asimu i Amiri
kao i covjeku sto je Bosnom disao
u svome Bugojnu,
gosp. Dragi Milicevicu**

LAHKO JE...

**Objasniti kise u
kapima suza.
Objasniti kapi u oblacima cudjenja.
Ne znam.
Pokusavam...
Saznacu.
No, do tada me
nece biti.
A okrivljen i osudjen biti cu u tom trenutku
ne sumnjajuci
da trauma nastala kao
civilizacijski produkt vlastitog okruzenja
nece biti izlijecena
sopstvenom nadom.
Vec samo snagom
bitka surove stvarnosti.
Ime mu postoji.
Jednostavno je.
Svima znano.
I shvatljivo.
Samo ako bi zeljeli
proci mimo sujete
tezeci stvarnosti
radi istine same.
Zemlja, moja
i tvoja.
Zbog nas.**

Bosni, njoj...

PERPETUM MOBILE

Kraljica majka
vuCe po tlu svoje debelo tijelo.
Poslušne velmože-trutovi
oplodjuju njenu utrobu
iekujui
radjanje svojih blistavih...
..tananih
kopija.
Usaditi poslušnost pcelinjem
rodu
nije tesko..
...Jedna je majka...

....

....

....

Ne zavaravajte se.
Nista nije bilo
sto ne može opet biti
(kako raditi sa više majki?)
I nista se neće desiti
a da ne postoji mogućnost
da se ponovo desi...
(pitajte Hazjajina?!)

....

Mada nada još uvijek
postoji...

Da li je bas tako?

VLASTIMA

Biti gospodar mrznje
ljubavi i sjete...
...to želiš prijatelju...
Druga strana medalje
ostaje
još
uvijek
neiskazana
a kada
bude,
u njoj neće biti
Vas,
jer tu je mjesto samo za covjeka.
Vi to niste zaslužili...

...Mada je ovo subjektivno
vidjenje
objektivne stvarnosti
moglo proci bez patetike...
....nisam uspio...
...a pokusao sam...
Uostalom, i ja sam samo covjek, insekt ove
civilizacije
izgubljenih srca...

kao takvim...

BILI SU...I OSTACE

Rekose da
Mehmedalija
nekom drugom
rijekom hodi...
...zapadno od nas...
Da Mesa
vaskrsava u
dubini
Istoka...
...A da Ivo
neke druge mostove
neimarima kani...

....

Ko smo?
Odakle smo?
Kuda cemo?

...Pricah djetetu svom da nije vazno
sta drugi misle...
...i govore...
...Biti samosvjestan
i shvatiti
da neko moze
mnogo pricati
a nista ne reci...
...Jer pisati nije tesko...
...tesko je znati pisati...

...

Oni su znali
Zbog toga ih hoce...

...

Pozivati za svjedoka
modru rijeku
pod cuprijom ovom...
...Bosnjani samo mogu...

Dobri...A Bosnjani...

INTELEKTUALAC (FENIKS, ILI...)

Rijeka sjećanja u
prvom licu jednine
ostaje nedorečena...

Godine prkosa tope se
pred navalom varvara
duha
koji sudbinu ruse.

Unistavati, unistavati, unistavati...

No, jedna stvar ostaje neshvacena...
...od njih...

Kako to da se poslije svakog novog
unistavanja
radja Feniks sudbine
koji prkosi,prkosi...

...Mudrosu stvaranja...

LJUBAV

Onomad pokusah biti
lik
sopstvenog

odraza u ogledalu
sudbine...

Onomad pokusah biti
sujeta
sopstvene
nakane u ogledalu
sudbine...

Onomad pokusah biti
cudjenje
sopstvenog
bica
u gomili
bezlicja...

Onomad pokusah biti
Ja
kao Ti
...

I ne uspjeh...

Zbog cega?!...

Odgovor znam...

Bolno odjekuje bosanskim
planinama
jer ovdje i ne mozes
nista drugo
biti
do obican mali
lik
sopstvenih lutanja...

Vlasti necu.
I ne umijem je uzeti...

Moci necu...
I ne umijem je uzeti...

Ljubavi hocu...
A ti je imas...

Amira kao rijec...
Amira kao...
Kao Ti...

Sabahudin kao rijec
Sabahudin kao...
kao Ja...

Zajedno...

Stvaramo bice sto
onomad bjese
nesto sto ne moze
biti...

Ne može biti!?!...

**Ulazim u tvoje snove
i ne mogu razumjeti
čime
zaslužih toliku ljubav...**

Jedno znam...

**Zasluzila si vise
nego sto dajem...**

Onomad...Onomad...

Volim...

BEZ NASLOVA

Ostajem...

Postajem...

Nestajem...

....

Ludujem...

Za tobom...

Sebican sam...

Jesam...

...

Ostajem...

Postajem...

Nestajem...

**ODSJAJU SUDBINE
(AMIRA EST VITAE II)**

Odras sunca u mojim ocima
nestaje u smiraju zelje
da ostane ponosom obuzet...

...I da li jesam ili samo
prividom pokušavam
ostati ono što uvijek bijah.

To sunce nestaje da bi se
ponovo kao bujica
nakana stvorilo
pred mojim mislima
tezeci obuzimanju
sopstvene sudbine.

Ona odlazi...

...ili barem pokušava

...ali znam

da duboko u sebi

roji čudne misli

pravednice

to živjeti traži.

Ona odlazi, ali

odlazeći...dolazi

...meni

...da bi rasula moje snove

čije ciljeve ne razumijem,

no znam da stalo mi je...

...Možda i više nego što ona misli,

...a znam da misli i želi...

Samo kako!?!

I zašto!?

Mene!?!

1981- 1997

NJOJ SAMOJ

Ostadoh pjesmom

usmjeren...

...riječima zatečen...

...željom

nedomisljen...

...njom

izrecen...

...sobom

...???...

A zašto?

**Radi sebe...
...i nje...**

to Bosnae

X X X

**Stoljecima
zajedno
kao Sunce i
Mjesec...
...smjena dana
i noci
od bogumila,
katolika,
pravoslavaca i
muhamedanaca
do naroda tri
sto bjehu i
jesu jedno
bice.**

...

**A buducnost
spojena u
zivljenju ostade
kao
sjecanje
stvorivsi lice
bosanskog
naroda.**

X X X

**Sjedim u kutu
sopstvenih nadanja
vjerujuci da svijet moze biti drugaciji nego
sto jeste...**

Sjedeci razmislijam

da li
griješim
sto uopće mislim
da moguće je:
drugacije...

jer, čemu nadanje
kada u ostvarenju sopstvenih
stremjenja ne mogu više
uraditi do...
...sjediti u kutu sopstvenih nadanja
vjerujući da svijet može biti drugaciji nego
sto jeste...

BLOWING IN THE WIND

Bljesak
u krvavim zorama
sto nadviše se
nad sumornim nadanjima
Zemlje...
...Sto želi opstati
u surovom okruženju
koje ničim drugom ne teži
do rastakanju
njenih nakana...
...Kako izbjeći
sudbinu
istovremeno ostajući ono sto uvijek
mislih da jesam?

Kako žrtvu ne poistovjetiti
sa krvnikom svojim?
Kako?

...Odgovor je zameo vjetar...

Onaj isti
vjetar
sto ne ukloni tragove zločina...

Onaj isti vjetar
sto pokuša snagom
svojom razoriti
duh prostora ovih...

Odgovor jeste zameo vjetar, ali...
Razotkriti sustinu
stvaranja
mogu samo...

...ako vjetar
postanem
i
Ja...
I uhvatim
samoga sebe
kako novu vrijednost
ovaplocujem
u sebi...
Zbog sebe
I zemlje kojom hodim...

BEZIMENI...

Oni su cudna bica
sto zemljom hode...
Bjehu najava ljudskoga soja...
No, blijeda slika
njihovog odrastanja
...i razvoja
ucinjena bjese
negativnom
zahvaljujuci
njima
samima,
jer
zeljese
nesto sto njima nedostupno bjese.
A to je znanje o zivotu i
zivljenju sebe
u
njemu.
Ze le biti
ono
sto drugi
vec
jesu, a ne mogu.
Njihova ohola sujeta
neznanja i mrznje
sto ispoljise prema svakom
koji umijecem
daleko je ispred njih
samo je blijeda
namjera
da budu ispred ostalih

ni ne shvatajući
da time poništavaju i posljednju
sansu da postanu dio svijeta
življenja.

Ne, oni to nikada neće biti.
Ovaj put pomoći im nema...
Za njih su čak i mediokriteti
nedosanjani san.

.....
Dodjose iz nicega.
...I vraćaju se tome.

...!!...!!!

Zbog cega mi unutrašnjost razdire
ta nesuvisla hladnoća...?

Zbog cega mi vanjstinu nagradjuje
sudbina snena...?

Zbog cega...?

Da li su to grijesi mladosti nedosanjani,
...ili buduće more starosti teske...

...ili samo odsjaj sopstvenog življenja sto
nakanu vlastitog bitisanja

pokuava pronaci u vremenu opterećenom
slabostima historije

koju stvaram zajedno

sa onima

koji nista drugo ne žele

do unistiti i posljednju

nadu sto vodi ka osvještenju

prostora ovdasnjih...

...ili je to samo sanja neizvijenog pojedinca
koji ne shvata okruženje u kojem obitava...

...ili se zavaravam u sopstvenom očaju

ne nalazeci odgovor u vremenu sadšnjem,
ni ne znajući (ili ne željevši saznati)

da su istine kojima se hranim već
odavno uhljebljenje u

prostorima koje svojim smatram...

...ili...

...Zbog cega ili...?

Zbog samoga sebe,

radi sudbine svoje...

SPOZNAJA

**Nisi imao ništa.
Zbacio si okove
(barem pokušao)
I krenuo u juris
za vlast.**

Nje nema dovoljno za sve.

**Uzese ti sve
osim okova.**

**Gazeci po
njima
gazis sebe,
trazis**

**svoje jadanje.
Uzeo bi ga
opet.**

Nije dozvoljeno.

Ti si...

...Nesto izmedju.

ZEMLJI, NJOJ SAMOJ

Odlazi sjećanje...

...nestaje u magli promjena nicim povrijedjeno...

...nicim izazvano....

Do snagom sopstvenog odsjaja unutar

vizije bespuca...

Ali slika ne nestaje...

...biva zatomljena i zaboravljena

u periodu pred nama...

...za neko bolje vrijeme...

...za neko bolje sutra...

...Ako ga bude...

STOLJECA I VJEKOVI

Odsjaj stoljeca
u vjekove se
pretace...
...Vjekovi sjećanja
u stoljecima
hode...
...Dubina ostanka
ostaje
u
sjećanju...
...A naznaka
postanka
odjekuje snovima cudjenja...
...Pokusacu!...
...Da li cu uspjeti!?...
Ne znam!..
...Ili znam...
Ne znam...

OSTATI

Pokusavam vjerovati
da nisam
ono sto bijah...
...ili...
ono sto bih trebao
biti...
Pokusavam izbjeći

sudbinu
snenu...
...Pokusavam biti
habitus sopstvenih
nadanja...
Pokusavam...
...ili to vec jesam...

BOSNIA, ANNO DOMINI 1998

Krosnja drveca
povija se pod
navalom
suludog ritma
nadolazece oluje.

.....

Ta oluja kao neocekivani odraz
sujete svijeta u
kojem zivimo
ostaje samo
nedoreceni pokusaj
nepoznate snage
da unisti i ono
malo dobroga
u zemlji Dobrih Bosnjana.

.....

Larisa, Dijana, Sandra, Fenisa,
Benjamin i Sabahudin
samo su odraz
onoga
sto ovu zemlju cini
lijepom...
...u sumraku razuma...

Misliti drugacije.
Voljeti Bosnu...
...onako kako to samo oni znaju...
Bez lazne skromnosti...

...Zbog nje...

.....

Beskrajna pustolovina htijenja
ne prestaje u trenutku
stvaranja
i
nestanka....
Ubijaju nam zemlju,
ili barem pokušavaju....

....

No...
Oni će nastaviti...
U nekom drugom
okruženju...
Sa nekim drugim
ljudima...

Znajuci da
oni ne mogu promijeniti svijet.
...Ali...
Mogu utkati dio
svog promisljanja
u nove temelje zemlje koju vole.

Zemlje koju nikada
i nisu napustili...
...I...

Bez lamentiranja nad
vlastitom sudbinom
oni se bore na
jedan
samo
njima
znani
način.

Znajuci da
snaga
nije samo
u
borbi.

Snaga
je u ideji,
a njihova ideja...
...Ostaje kao
bljesak nade
u prici bez kraja...
u prici koja Bosnom
dise.

Jednog dana...

Da...

**Jednog dana...
...Dobice bitku...**

POLITICUS UBER ALLES

**Uplakane duse
sopstvene sudbine
u odsjaju svijece
traze
nagovjestaj budjenja.**

....

**Njega nema...
ne zbog toga
sto ne umiju stvoriti ga,
sto ne umiju otkriti ga,
sto ne umiju postati njime.**

....

**Zbog toga sto.....
Zbog toga sto.....
biti neko
i
nesto
u izgubljenoj zemlji
vise
i
nije
tako
popularno.**

I CEMU ?

**Jucer se rodih
u bespucu zbilje.**

**Danas opstah
u zlomisli sudbine.**

**Sutra nestah
u tmuni nadanja.**

X X X

**Mogu li
tastinu
sujetom
dotuci?**

**Mogu li
Amanetom
Testament
zaobici?**

**Mogu li
budjenjem
covjek
postati?**

**Mogu li
:
:
uopce
mimo sudbine
krenuti?**

Mogu li?

Dosta!

Ja vec jesam.

BOL

Budim se

u suzama
sjecanja.

Bol ne prestaje
Samo odgadja.

Da bi novo
budjenje
jos bolnije bilo.

Bol ne prestaje
Samo odgadja.

Za surovije sutra.
Za buducnost nepoznatu
i
NJEMU.

ONOME sto ga
Allahom
Bogom
ili
Budom
zovemo.

Moguće je odgadjati.
Jer mi to
i jesmo.

Samo odgadjamo
do susreta
sa NJIM.

Jer, zivot i nije
nita drugo
do bol
koja se
desava
NAMA
I
NJEMU.

...Godina poslije...

Bezlicna

Bas kao i mi...

Usahla

Ispijena

Ne kao mi...

U nama je nesto jos mnogo gore

Ne moze se opisati

...Mora se dozivjeti...

1997

Kuda idemo ?

Cemu stremimo ?

Bosnu gubimo...

1998

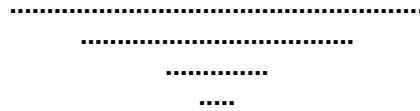
Nostradamus

nas

je

predvidio...

1999

Izdavac: Autor

Stampa: BOSNAGRAF Visoko

Recenzenti: Mustafa Smajlovic i Milan Pekic

Lektor: Viktor Dundovic

Ilustracije: Esmā Saracevic

Tiraz: 1.500 primjeraka

I izdanje

Bugojno, Septembar 2000

BACK HOME

